

زهره شوقی: معمولاً تهیه کننده‌ها ترجیح می‌دهند در برنامه‌هایی که دو مجری دارند از زوج‌ها انتخاب کنند مخصوصاً که برنامه «کام شیرین» هم به نوعی درباره زندگی زوج‌های جوان بود. با این حال فکر کنم استقبال از برنامه «جمع ایرانی» و «خانه مهر» به گونه‌ای بود که خودم هم دوست داشتم این مسیر را ادامه دهم. به نظرم خیلی مسائلی که بین زن و شوهرها هست را مجری‌ها نمی‌توانند بیان کنند. اما از آنجا که ما زن و شوهر هستیم، این فضا وجود داشت که درباره موضوعات مشترک در برنامه گفت‌وگو کنیم.

در وهله اول به نظر می‌آید شما بخشی از تجربیات شخصی تان را وارد اجرا هم می‌کنید چقدر این تجربیات زندگی مشترک پنج ساله تان در اجرا دخیل هستند؟

شوقی: من از بیان این تجربیات ابایی ندارم و هر جا احساس کنم آموخته‌ها و تجربیاتم به مخاطب کمک می‌کند آن را بیان می‌کنم و قرارمان هم با همسرم و آقای یعقوبی این بود که اینجا را مثل یک فضای مشاوره‌ای ببینیم و با برنامه همدل باشیم. به این ترتیب برنامه در فضایی باورپذیر و ملموس شکل می‌گیرد.

رضایی: یکی از علاقه‌مندی‌هایم به این برنامه این است که در «کام شیرین» می‌توانیم کاملاً تجربیات زندگی خودمان را مطرح کنیم. یعنی گاهی پیش می‌آید سوالاتی را با کارشناس برنامه مطرح می‌کنیم که اتفاقاً سوالات خودمان است. گاهی هم کارشناس برنامه برای مثال زدن ما را در موقعیت‌هایی قرار می‌دهد که ببیند واکنش یک زن و شوهر در چنین موقعیت‌هایی در زندگی چیست.

پس یکی از ویژگی‌های این برنامه برای شما این است که برای زندگی مشترک تان هم آموزنده است؟

شوقی: بله این برنامه برای من حکم موشکافی و مرور رفتارهایم را دارد و هر بار که سوالات مخاطبان را از کارشناسان می‌پرسم سعی می‌کنم خودم را به جای آن‌ها بگذارم و ببینم اگر من در این موقعیت بودم چه کاری می‌کردم.

رضایی: برای من هم این برنامه دستاورد بزرگی در زندگی‌ام داشته‌است. ناخودآگاه در تصمیم‌گیری‌ها و رویکردهای مختلف زندگی‌ام سعی می‌کنم آنچه در برنامه شنیده یا دیده‌ام را به کار ببرم.

مهمترین ویژگی اجرای هر کدامتان چیست؟

شوقی: اجرای من آرام‌تر است و به نسبت آقای رضایی جدی‌تر اجرا می‌کنم و سعی می‌کنم به فرد مقابل فرصت حرف زدن بدهم. **رضایی:** من به خاطر روحیه‌ای که دارم می‌چشم و جوش ترم و کودک درون بسیار فعالی دارم، سعی می‌کنم فضای شاد و کودکنانه‌ای را ایجاد کنم. با این حال به نظرم تلفیق این دو روحیه به برنامه هم کمک زیادی کرده‌است و هر دو در کنار هم به یک عقلانیت و آرامشی می‌رسیم.

البته شاید این برنامه کمک کند که شما با هم قهر نکنید چون مجبورید حداقل تا پایان این فصل از برنامه روبروی دوربین با هم مهربان باشید؟

شوقی: به هر حال در زندگی زناشویی ممکن است اختلاف نظرهایی وجود داشته باشد. بله درست می‌گویید اجرای دونفره ما با هم در برنامه سبب شده که فعلاً با هم قهر نکنیم (خنده)

رضایی: به هر حال اختلاف نظر شاید وجود داشته باشد اما برای ما مهم این است که راه تفاهم و گفت‌وگو را یاد بگیریم و به جای قهر کردن با هم صحبت کنیم. این برنامه به ما کمک کرد که مسائل مان را پیش از برنامه حل کنیم. چون اعتقادم بر این است که هر آنچه از دل برآید بر دل نشیند. مخاطب هم متوجه همه چیز می‌شود بنابراین نمی‌توانیم مقابل دوربین نقش بازی کنیم.

مهمترین نکته‌ای که از این برنامه آموختید چه بود؟

شوقی: «کام شیرین» این فرصت را برای ما فراهم کرد که از تجربیات زندگی مشترکمان در اجرا استفاده کنیم. اتفاقی که در دیگر برنامه‌هایی که اجرای مشترک داشتیم رخ نداده بود. این برنامه برای من تجربه خاص‌تر و گسترده‌تری داشت و به ما کمک کرد که راجع به همه چیز با هم صحبت می‌کنیم و هر دو این برنامه را خیلی دوست داریم.

رضایی: این برنامه به من یادآوری کرد که زندگی مهارت است و من یاد گرفتم که تفاهم مهارت تحمل تفاوت بین زوجین است. بله در پاسخ به این سوال باید بگویم که من هم در زندگی نکاتی را باید یاد می‌گرفتم و برای آن باید تمرین می‌کردم. اما این برنامه تمریناتم را افزایش داد و مباحث آن بخشی از دغدغه‌های من شد. زمانی که من و زهره گروه «زمیر» را تشکیل دادیم، زهره شاعری برای آن انتخاب کرد با این مضمون: «زندگی خوشمزه به جای زندگی خوشگل». ما می‌بینیم که خیلی از زندگی‌ها خوشگل هستند اما خوشمزه نیستند. ما به دنبال خوشمزه کردن زندگی هستیم.

کام شیرین!

زندگی‌های خوشگل را خوشمزه کنید

امیر رضایی و زهره شوقی زوج جوانی هستند که اجرای فصل هشتم برنامه «کام شیرین» را به طور مشترک برعهده دارند. هر دو کارشان را از استان مرکزی و اراک شروع کرده‌اند و آشنایی‌شان در رادیو اراک سبب شد که زندگی مشترکشان را هم با هم بنا کنند. زهره شوقی در سال ۱۳۸۶ به تهران می‌آید و در رادیو ورزش و شبکه دو سیما (برنامه صبحگاهی «روز از نو») و شبکه جهانی جام جم کارش را ادامه می‌دهد. امیر رضایی نیز سال ۱۳۸۹ با اجرای برنامه‌های «در شهر» شبکه تهران، برنامه‌های آموزشی شبکه آموزش تجربیاتش را در حوزه اجرا تکمیل می‌کند. با این حال این زوج تجربه اجرای دونفره را با برنامه‌های «خانه مهر» و «جمع ایرانی» شبکه جام جم شروع می‌کنند و پس از آن با تشکیل یک تیم دونفره به نام «زمیر» که تلفیقی از اسم زهره و امیر است اجراهای مشترکشان را ادامه می‌دهند. گفت‌وگوی ما را با این زوج می‌خوانید.

شما پیش از این هم اجرای دونفره داشتید اما این برنامه در شبکه دو سیما باز خورد خوبی داشته‌است این اجرای دونفره را چگونه می‌بینید؟

امیر رضایی: اولین اجرای دونفره من و خانم شوقی در شبکه جهانی جام جم شکل گرفت و پس از آن هم ادامه داشت. وقتی این اجرا به من نیز پیشنهاد شد بیشتر آن را یک نوع دستاورد شخصی می‌دیدم و دوست داشتم به نوعی هم بیاموزم و هم تجربیاتم را در اختیار دیگران بگذارم.

جدید این فصل گنجاندن آیتم «به حبه قند» است که تجربیات پدر بزرگ‌ها و مادر بزرگ‌هایی که شاید نیم قرن از زندگی مشترکشان می‌گذرد به تصویر می‌کشد و مخاطبان بسیاری هم دارد. همچنین در بخش «کافه هفت‌ساله‌ها» هم که از بخش‌های جدید و پربیننده برنامه است سراغ زوج‌هایی رفتیم که بیش از هفت سال از زندگی‌شان را سپری کرده‌اند و حالا از تجربیات هفت ساله زندگی مشترکشان می‌گویند.

تهیه کننده «کام شیرین» انتخاب بخش‌هایی از پشت صحنه برنامه در ۳۰ تا ۴۰ ثانیه را هم برای مخاطب جذاب دانسته می‌گوید: آیتم لحظه‌های شیرین مصاحبه‌های خارج از گود مهمانان و عوامل برنامه است که همیشه جذاب است هم ریتم تندی دارد و به نوعی زنگ تفریح برنامه است که به نوعی واقعیت این برنامه را نشان می‌دهد. وی با اشاره به اهمیت حضور کارشناسان روانشناسی و خانواده در این برنامه عنوان می‌کند: ساخت برنامه‌های روان‌شناسانه در تلویزیون حساسیت بیشتری می‌طلبد و شخصیت‌هایی که به برنامه دعوت می‌شوند باید به این علم احاطه داشته باشند. نگاه کارشناسان در این برنامه توجه به تجربه زیسته آدم‌هاست مهمانان. ما در روزهای زوج از نظرات کارشناس برنامه رضایی استفاده می‌کنیم که موضوعات پیرامون روابط زوجین و آموزش مهارت‌های توسعه فردی و زندگی زناشویی را دنبال می‌کند بهره می‌برند. ضمن اینکه این کارشناس تماس‌های تلفنی مخاطبان را با دقت گوش می‌دهد و آن‌ها را به عنوان یک مورد خاص برای حضار و بینندگان توضیح می‌دهد. اجرای «کافه هفت‌ساله‌ها» را هم به سیدعلیرضا مرتضوی، یکی دیگر از کارشناسان سپردیم تا مباحث به شکل کاملاً علمی بیان شود.